

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1040

@ ביום שני תחילת "שובביס"

@ ביום שני כ' טבת יחולו הילולת ר' משה בן מיימון

הרמב"ם והילולת ר' יעקב אביחצירא זצ"ל

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

בס"ד יח' טבת ה'תשפ"א

הדלקת נרות - 16:28

צאת השבת - 17:20

רבנו תם - 17:51

שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "זקדבו יפי"
(מלכים א' ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת ויחי חזק חזק ויחזק

**בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתך** "אוהל-מועד" ב- 20:30

מלניני הפרשה:

← בקשתו של יעקב ליוסף: "אל נא תקברני במצרים."

← יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה שיברך אותם לפני מותו.

← מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי".

← ברכת יעקב ליוסף ובניו.

← האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.

← יוסף מבטיח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם שנאה וטינה והכל מהקב"ה.

← בקשת יוסף: "פקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".

ההאספה ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם

באחרית הימים

אומרים המפרשים שבא בזה ללמד אותנו שלפני הקץ אנו צריכים להתאגד ולהתאחד וזה יקרב את משיח צדקנו, וזה הפירוש "באחרית הימים".

"בחרבי ובקשתי" (מח' כב)

"בחרבי ובקשתי, היא חכמתו ותפלתו" (רש"י) מבאר "הספורנו" שכונת הכתוב "בחרבי ובקשתי" היא לומר בחכמתי ובינתי, שהחכמה והבינה הם חרבים וקשתם של הצדיקים, כמאמר הכתוב "חגור חרבך על ירך גבור" שבארו חז"ל שהכוונה היא בדברי תורה.

"מוכדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו"

פירש רש"י "אם תוליד". והרמב"ן אומר שדיבור של צדיק לא הולך לאיבוד, ואכן הוליד יוסף אחרי מנשה ואפרים עוד צאצאים, רק שלא נזכרו בתורה.

"ויברך את יוסף"

ואח"כ אומר "המלאך הגואל" ומברך את מנשה ואפרים. וקשה: הלא התחיל עם "ויברך את יוסף". אלא שברכת הבנים הוא בעצם ברכה לאב. (הרמב"ן).

"בך יברך ישראל ישימך"

שואל הבאר יוסף: מה הלשון "בך"? ומתוך שהכוונה "בך" ליוסף, שממנו נוכל ללמוד שהגם שהיה בשפל המדרגה בכל זאת נתעלה ברום המעלה. כך כל אב יברך את בנו בכל מצב שהוא שיוכל לעלות ברום המעלות.

"ויאמרו לו ישיטמנו יוסף"

בשעה שחזרו מהלויית יעקב אבינו, באמצע הדרך ראה יוסף את הבור שנוזק בו, ובירך "שעשה לי נס במקום הזה", ולזה חששו האחים, שנתעוררה בו שנאה על המכירה ואולי יעניש אותם, בגלל זה אמרו לו אח"כ **שהאבא בקש שימחול להם.** (בעל הטורים)

"ויבכו אותו מצרים שבאים יום"

כתוב בירושלמי למה זכו הגויים בזמן מרדכי ואסתר לקורת רוח של 70 יום, בזה שחשבו להרוג את עם ישראל מ"יג ניסן (זמן שליחת האגרות הראשונות) עד כ"ג סיון (זמן שליחת האגרות האחרונות), מפני שהם בכו על יעקב 70 יום זכו לכך.

"גם בני מכיר בן מנשה יולדו על ברכי יוסף"

בתרגום יונתן בן עוזיאל "כד אתילידו גזירינון יוסף", מפרש הפירוש על תרגום יונתן שיוסף היה המוהל שלהם והסנדק.

"ויהי למס עיבוד" (מט' טו)

מסביר ה"משך חכמה" שכונת הכתוב "ויהי למס עובד" היא שעבודתו של יששכר בתורה והוא נותן ממנה מס לזבולון. וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק "שמח זבולון בצאתך ויששכר באהלך" (דברים לג' יח). וכמו שנאמר על שמעון אחי עזריה (סוטה כא.) ששמעון מיוחס לאחיו עזריה כיון שעזריה היה מחזיק בו כלכלית כדי שילמד תורה.

"ויאסף רגלי אל המטה" (מט' לג)

מבואר ב"דעת זקנים" שיעקב הוציא את רגליו כשרצה לברך את בני יוסף כדכתיב "ויתחזק ישראל וישב על המטה". וכאשר כלה לברך אותם הוא הכניסן אל המטה.

פינת הנביאים והפסגות

"לבוש כמותו או הלבישהו כמותך"

על הדין לנקוט באמצעים לבל ישא פנים לעשיר ויקפח את העני, ועל כך אם באו לפנינו שני בעלי דין, אחד לבוש סמרטוטים, ואחד לבוש איצטלית, עליו לומר לבעל האיצטלית: לבוש כמותו או הלבישהו כמותך, ואם לא עשה כן, הרי הוא עובר על הכתוב: "מדבר שקר תרחק, משום שמראה עיניו יקרב אותו אל השקר. (שבועות לא)

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות מוקצה מחמת גופו - סימן שצ סעיף ו

מוקצה מחמת גופו הוא כל דבר שאינו כלי ואינו ראוי למאכל אדם או בהמה, ולא ייחדוהו מערב שבת לשום תשמיש, כגון: אבנים, אבקות אפייה שאינן ראויות למאכל כמות-שהן, בעלי חיים, כפתורים שלא היו מחוברים בבגד בער"ש, מעות, עפר, עצים, צבע, קורות, וקנים.

א. מוקצה מחמת גופו אסור בטלטול אפילו לצורך גופו או מקומו, וכל-שכן מן החמה לצל. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' שנה].

ב. מת הוי בכלל מוקצה מחמת גופו, ואסור לטלטלו כשאין עליו בגדים. והמנהג כיום כשיש מת בשבת ל"ע, ומורידים אותו על הארץ אגב הבגדים שהוא לבוש בהם. ואם אין לו בגדים, או שהוא לבוש בבגדים שיקבר בהם, [וכגון הרוג] נותנין עליו ככר או סכין וכל חפץ המיטלטל, ומורידים אותו לארץ אגב אותו חפץ. ופורסין עליו סדין. [ילקו"י שבת ב' עמוד שנה בהערה].

ג. אין להקל לטלטל מוקצה מחמת גופו אם מניח על המוקצה ככר או תינוק, וכדומה, שלא התירו על ידי ככר או תינוק אלא במת בלבד. [ילקו"י שבת כרך ב' עמוד שנה].

ד. עיתונים חילוניים יש אומרים דהו בכלל מוקצה בשבת, ויש אומרים דכיון שראויים לניקוי החלונות, אין בהם משום מוקצה. ומ"מ יזדרז לסלקם מביתו שלא יכשל לקרוא בהם. [ילקוט יוסף שבת ב' עמוד שנה בהערה].

ה. המפצח גרעיני חמניות ושקדים בשבת, שאין קליפותיהם ראויות למאכל בהמה, מותר לו להוציא מפיו את הקליפות בידו, ואינו צריך לזרוקן מפיו. וכן האוכל מישימיש מותר לו להוציא בידו את הגרעין, ולהניחו במקומו, אף אם לא נשאר על הגרעין מעט מהמישימיש או הזית. אבל אחר שהניחן מידו, אסור לטלטלן, שקליפות ועצמות שאינן ראויות לא למאכל אדם ולא למאכל בהמה, הרי הן מוקצים מחמת גופן, ואסור לטלטלן בשבת. ואם נשאר על הגרעין מעט מהפרי, אפילו אם אין בדעתו לאכול את הנשאר עליהם, מותר לטלטלם. וכשהגרעין עומד לאכילה, אינו מוקצה. [ילקו"י שבת כרך ב' עמוד שנה].

ו. קליפות של אגוזים או של ביצים, אסור לטלטלן בשבת, וכן כל עצמות קשים ובישים שאינן ראויות למאכל בהמה. וקליפות של אגוזים ושל ביצים המונחות על המפה שעל השלחן, מותר לטלטלן אגב פירוריהם לחם וקליפות רכות הראויות למאכל בהמה, אף אם אין בפירורי הלחם שיעור כזית. וכן מותר להסירן על ידי סכין או מגב. וכל זה כשהוא לצורך השימוש באותו מקום. ואם הקליפות מפריעות לו לישיב שם ודמי בעיניו כגרף של רעי, מותר לטלטלם אפילו בידו. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד שנה].

ז. עצמות רכות שאינן ראויות למאכל אדם, אבל ראויות לכלבים או לחתולים, מותר לטלטלן בשבת אף בידים. בין אם העצמות נתפרקו מערב שבת, בין אם נתפרקו בשבת.

ואף במקומות שאין רגילות ליתן עצמות לכלבים, מותר לטלטלן, שהרי מצויים במקומותינו כלבים וכן חתולים. [ילקו"י שבת כרך ב' עמוד שנה]. ואף אם הכלבים מצויים בקצה העיר שאין דרך ללכת לשם ברגל, מותר לטלטלן בשבת. [ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד תרסב].

ח. עצמות קשים שאינם ראויים לכלבים אסור לטלטלם. ואם נתרבו עצמות אלו על השלחן.

ט. מותר לקלף הביצה בידים בשבת, אלא שצריך לתת תחלה לתוך הצלחת של הקליפות פרוסת לחם או פרי, כדי שתהיה בסיס גם לדבר המותר, ויוכל לטלטלה, שאם לא יעשה כן, נמצא שהוא מבטל כלי מהיכנו. [ילקוט יוסף שבת כרך ב']

מכל מלמד השכלות

כלל תפלא אימתי נקרא בשם 'יעקב'

ומתי בשם 'ישראל'

בזמן שמחה - ישראל ובזמן צער - יעקב.

זהו יסוד הכלל בחילוק בין שני השמות, שבכל מקום שנקרא בשם יעקב היה זה מפני שהיה שם אצל יעקב ענין של צער יגון ודאגה, ולכך לא יכל להיקרא בשם ישראל, וכשהיה במצב של שמחה ואושר נקרא בשם ישראל, ואם נמצא לפעמים שבאותו ענין נקרא פעמים כך ופעמים כך יש למצוא איזה ענין של עצב ושפלות שהיה באותו הפרט שנקרא יעקב, או איזה ענין של שמחה ועונג באותו החלק שנקרא בשם ישראל.

באבילות רבקה ורחל - יעקב ופרט בקצרה כמה פרשות המתבארות לפי זה בשינוי השם יעקב וישראל, בפרשת וישלח לאחר פטירת רבקה שיעקב אבינו היה באבילות עליה, נקרא רק בשם 'יעקב' (בראשית לה, יד-טו). **וכן בשעת פטירתה של רחל** נקרא בשם יעקב (שם לה, כ), ולאחר שגמר אבילותו והמשיך בדרכו נקרא בשם ישראל (שם לה, כא-כב), וכן כשבא לפני אביו יצחק נקרא בשם יעקב (שם לה, כז), לפי שלא רצה הכותב לנהוג בו שררה וגדולה בפני יצחק אביו.

באבילות על יוסף - יעקב, בפגישתו - ישראל. בפרשת וישב לאחר שיוסף נעלם ממנו נקרא בשם יעקב, לפי שהיה שרוי בצער ובאבילות עליו, מלבד פעמים בודדות שנקרא בשם ישראל שהיה צורך להראות את שררתו. ולאחר שהודיעוהו על מציאת יוסף נקרא בשם ישראל, וכן בפרשת ויגש, שלאחר שהודיעוהו על גלות מצרים נקרא בשם יעקב מלבד בשעה שפגש עם יוסף שהיה שרוי בשמחה עצומה ונקרא ישראל.

בגלות מצרים - יעקב, בשעת מיתתו - ישראל וכן במשך כל שהותו בגלות מצרים נקרא בשם יעקב, לפי שהיה מעורב בו צער ויגון על הגלות שהתחילה אצלו, מלבד כשהגיע עת פטירתו מן העולם, שאז יש תוקף גדול לנשמה העליונה השורה באדם, כמבואר בזוהר הקדוש (ח"א ר"ח, ב), ולכך נקרא אז בשם ישראל, זהו ישוב שינוי השלשון בשני הפסוקים הפותחים את פרשתנו, שבתחילה נאמר 'ויחי יעקב וגו' ויהיו ימי יעקב וגו', כיון שהיה בגלות מצרים, ובפסוק השני נאמר 'ויקברו ימי ישראל למות' לפי שהגיע עת פטירתו מן העולם. ולפי זה יתפרש גם שינוי השלשון באותו הפסוק, וכפי שנאמר להלן 'ויגד לעיניו לאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה שבתחילה נקרא בשם יעקב לפי שהיה במצרים, ולאחר מכן נקרא 'ישראל' לפי שהוא אמור בענין 'ויתחזק ישראל', שעשה כן לכבודו של יוסף, ולכך נאמר בו לשון שררה וגדולה.

"קטונתי מכל החסדים..."

נביא סיפור מפי בעל המעשה. ר' שמואל, המתנדב בארגון 'עזר מציון' מספר: "בביתי אחד עשר ילדים, כולם ברוך ה' בריאים, חכמים ויראי ה'. והנה, לפני כשלושה חודשים, שמתי לב כי בני הבכור החל להיות קצת 'מודרני', הוא החליט יום אחד כי במקום שפאותי תהיינה מסולסלות לפני אוזניו, הוא ילך עם פאות מסולסלות אחרי האוזניים. 'נו, 'נו אמרה אשתי, 'לא כדאי להעצים את העניין. עם הזמן הוא יתבגר ויחזיר את פאותיו למקומן. גם אני סברתי כמותה.

היינו אופטימיים וחדורי תקווה. האמנו כי בננו הבכור הינו בסך הכל נער יקר, המשקיע את כולו בגמרא וספוג באמונה טהורה בה', ומן הסתם תוך זמן קצר ישוב מסורו ויחזור לדרך הישרה ששללו עבורו כל חייו. אלא שטעינו טעות חמורה. ההתדרדרות הרוחנית שלו נעשתה בקצב מואץ, מבלי שתהיה לנו יכולת לעצרה. למרבה דאבונו התרועע בנו עם חברים מזורדרים, ללא שידענו על כך. בהשפעתם ההרסנית הוריד את הכיפה והתרחק מכל מה שריח יהדות נודף ממנו. ברגע הראשון נחרדנו עד עומק נשמתנו. בננו אכזב אותנו קשות. כהורים דאגנו לשלומם הרוחני של יתר ילדינו. פנינו בהכוונת מומחים לשיטת 'המקל' - התרעות, עונשים ודברי תוכחה. אולם בחיבור התחפר בדרכו ולא היה קשוב לדברי כיבושין ומוסר. אשתי ואני הרגשנו מרוסקים. ואז החל נגדנו מסע של ביויונות והשפלות. השכנים הרחיקו, ובצדק, את ילדיהם מביתנו, אשר היה תמיד שוקק חיים וחברה. פתאום הפכנו 'מנוודים' בשכונה הענקית שלנו. כל הפדגוגים הורו לנו, למרות הניסיון הקשה, לקרב את הילד, להשאיר מולו ערוץ של קשר ולנהוג עמו בבכוד. הבעיה הייתה שהילד דחה את קרבתנו בשאט נפש. הוא אינו מוכן לקבל מאתנו שום יחס. נראה כאילו מחק אותנו לחלוטין מהלקסיקון שלו. יום אחד הסעתי ברכבי את הרב בן-ציון סנה שליט"א, ושפכתי לפניו את לבי בעניין הזה. הרב הקשיב לי בדומיה ואמר לי: "שוב לביתך ונסה את הדרך של הודיה לה' לפני כל תפילה תחינה ובקשה שאתה מוציא מפיק". באותו יום שבתי לביתי, התיישבתי עם אשתי, כאשר למולי מחברת ומכשירי כתיבה. "עכשיו אנחנו כותבים את כל הטובות שעשה עמנו ה' עד כה" ואור חדש בעיני. בתחילה אשתי חייכה: "יש לי עוד הרבה משימות לערב זה. הרי פסח מתקרב באצדי ענק, ועבודות הנקיון - נראה שאין להן סוף". "זאת אינה שהיא סגולה שנתן לי היום הרב בנציון סנה, בשביל שרוליק שלנו...", הבהרתי לה קצרות.

וכך החלו בני הזוג לפרט את כל החסדים העצומים שמלווים אותם בימי חייהם. "צריך להגיד תודה לה' שנישאנו", פתח הבעל. "וכמובן שה' נתן לנו ילדים", השלימה זוגתו. "והם בריאים ושלמים, חכמים ומוצלחים", הזכיר ר' שמואל ופרץ של הכרת טובה גאה מקרב. "ועל כך שיש לנו בחסדי השם קורת גג לדור בה", הוסיפה האישה בהודיה. "נודה שיתר בנו קמים כל יום לתפילה והולכים לשיבה...", חידד הבעל את הסייעתא דשמיא המיוחדת שלהם. אט אט התמלאה המחברת בעשרות תודות למנהיג כל הברואים, על חסדיו הגדולים והקטנים. לפנות בוקר, כשהייתה רשימת התודות גדולה ועמוסה, נשאו ההורים עיניהם השמימה וביקשו בלב מורתח: "אנא בורא עולמים, עזור לנו בבקשה עם בננו בכורנו, שרוליק בן יוכבד, טע בלבו רצון לשוב לדרך הישרה". כך עלו על יצועם כשעניניהם אדומות ונפוחות מבכי. בהגיע ליל הסדר, התיישבו כל

ילדיו של ר' שמואל סביב השולחן הערוך.

'בניך כשתילי זיתים סביב לשולחןך', חש האב המאושר כמלך. גם שרוליק, בנו הבכור, הצטרף לסדר ועקב בדריכות אחר אביו.

"ילדים, היום, לפני שנתחיל בסדר, נפתח בהקדמה קצרה", והניח למולו את מחברת ההודיה לה'. "תחילה עלינו להודות לבורא העולם, כפי שרשמנו אימא ואני לפני כשבוע ימים" ופניו קורנות והשמחה פורצת מתוכו. ר' שמואל קרא בפרטי פרטים את כל הטובות שגמל ה' עמו ועם בני משפחתו. רק לאחר מכן החל לקרוא בהגדה. כאשר הגיע לנאמר בהגדה - "אילו פינו מלא שירה כים... ולפיכך אנחנו חייבים להודות", החל לשיר בשמחה, ובחדר השתררה אוירה של הכרת טובה לה'.

חלפו שבועות. יום אחד, באמצע ספירת העומר, מגיע בנו בכורו הביתה, כאשר כיפה זעזעורית על ראשו. בני הבית קיבלו הוראה שלא להתערב בעניינו. גם ההורים אצרו את פליאתם בלבם.

בחלוף מספר ימים הבחינו בסימנים של פאות המפארות את צדעי פניו של הנער.

האם נכון רואות עיניהם? האם אלה סימני הישועה? בחג השבועות הגיע הבן לבית הכנסת, לאחר זמן רב שלא דרך במקום. האב שפסף עיניו בתימהון ופחד. הוא התפלל שרגעי ההארה הללו של הבן לא יפוגו לעולם. בראש חודש תמוז כבר נכנס הבן הביתה בלבוש של 'בחור ישיבה' - עם המגבעת, החליפה וציציותיו בצדדים. "אבא, החלטתי סופית - אני חוזר לשיבה", הודיע לאביו בקול בטוח. האב המאושר נפל על צווארי בנו, חיבקו, נשקו, הרעיף עליו קיתונות של חום ואהבה ולאחר מכן שאל אותו: "אמור לי בני, מה גרם למהפך הנפלא הזה שעשית?" הרכין הבן פניו ואמר: "אבא, כל חיי שמעתי ממך ומאימא כשיהיה לנו כסף - אז תזרח השמש, 'לכולם יש ורק לנו אין... והייתם מתלוננים ומקטרים על המצב שלכם. גדלתי בהרגשה חמצה של חסר ולכן פניתי לחפש את האושר בחוץ. פתאום, בליל הסדר, אני שומע את רשימת התודות שלכם, הוריי. עקבתי אחריכם וראיתי שזה רציני אצלכם - ההודיה והכרת הטוב באמת ממלאים את לבכם. הנה, במהלך הסדר נשברו כמה צלחות יוקרתיות ואתה פלטת בחיך: 'לא נורא, יש הרבה זכוכיות בבית, וברוך ה' ששפך חמתו על עצים ואבנים'. אחר כך היו תקלות טכניות נוספות, שעשויות היו לגרום עוגמת נפש, כמו מיץ הענבים שנשפך, והכתים את המפה החדשה בכתם שלא יורד. ציפיתי לשמוע מילה, ובמקום זה אימא חייכה ואמרה: 'נו, נשתמש מחר במפת הקרם. יש לנו עוד הרבה מפות בבית'. זה גרם לי שינוי מהותי. פתאום רציתי להידמות לכם, לחקות אתכם, להיות כמוכם, חביבים ומאירי פנים, שיודעים באמת להודות לה' על כל הטוב שקיבלו... לאחר הפסח השבתי עם עצמי והחלטתי לכתוב את כל הטובות שעשה עמי ה'. הרשימה התארכה ואני מוסיף וכותב, ממלא ומודה. לאחר שהדפסתי התמלאו שאלתי את עצמי בגילוי לב: 'איך אני יכול להפנות עורף לקב"ה, אחר שגמל עמי כל כך הרבה חסדים וטובות?! אז החל הצעד הראשון, והנה אני כאן, מוכן ומזומן לשוב לדפי הגמרא". ר' שמואל וזוגתו ליוו את בנם בכורם בדרכו לשיבה, כשדמעות הודיה לה' מציפות את עיניהם. הם זכו לישועה! תפילתם בקעה רקיעים. ושניהם ידעו כי הם העניקו לעצמם ולילדיהם את מנת החינוך הטובה ביותר שיכלו להעניק אי פעם!

(האמנתי ואדברה!)

שׁוּבִיבִי'ם ת"ת

ראשי תבות של שמות הפרשיות ש'מות ו'ארא ב'א בשלח ייתרו מ'שפט'ים ת'רומה ת'יצוה. בשנת העיבור רגילין לקבוע תענית ואמירת סליחות ביום ה' בשבוע כשקורין הפרשיות האלה. לפי שהשנה ארוכה ויש יותר מחצי שנה בין בה"ב שמתעניין אחר סוכות לבה"ב שמתעניין אחר הפסח (עי' מטה משה בשם מהר"ש).

יש נוהגים להתענות בשנה פשוטה **שובבי"ם** ובשנה מעוברת מוסיפין **ת"ת** (מ"א ס"י תרפ"ה סוף). ובנחרו הפרשיות שובבי"ם ת"ת לפי שבהם מרומזים **תשובה תפילה צדקה ותר"ת**, והם ארבע רוחות העולם. היינו:

בפרשת שמות יתבאר עניין הגלות וסגופים וימרו חייהם וכל העבודה הקשה הזה למירוק וזיכור והיא התשובה הנגלית.

פרשת וארא יתבאר התשובה שהיא בלב שלם ומדת האמת.

פרשת בא עניין העבודה.

פרשת בשלח עניין התפילה.

פרשת יתרו מתן תורה.

פרשת משפטים דינים, **פרשת תרומה** נדבת הלב בצדקה.

פרשת תצוה בעשיית בגדי כהונה לאהרן איש חסיד ושם יתבאר גמילות חסדים (של"ה ש"י ע"ב).

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

תורת החינוך

השלכותיה של תורת החינוך מתייחסות גם אל ההורים עצמם. החינוך אותו מעניקים ההורים לבניהם, מהווה אבן בוחן לזיקתם האישית אל התורה והמצוות אשר מקנים הם לבניהם, ולכן צריכים ההורים להיות הם עצמם שלמים עם אמרי פיהם, ולא יהיו אחד בפה ואחד במעשה. שלא יהיו אומרים לבניהם עשו כך, והם אינם עושים כך, או עושים מעשים הפוכים, אלא יהיו מעשיהם וחיייהם של ההורים פני הוריהם, את מוסרם ואת כל תורתם ימצאו שם חרותים, דוגמא ומופת לתורת פיהם. הבן והבת כשהם רואים את דמות דיוקנם של ההורים, כל פועלם ומעשיהם עם מוצא פיהם – הכל אחד.

מיסודות החינוך שהמחנך ישמש לדוגמא למתחנך, עליהם להיזהר מכעס. טבע הבנים לחקות את האבות והמורים, ולכן חייבים ההורים מלשון הרע, מליצנות ומבזיון הבריות. עליהם להקפיד על לשון נקיה ועדינה, להישמר מכל משמר שלא יכשלו בדבר שקר וכזב.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד"

בשעה 20:30 השיעור יוקרן

על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלל"

פרכות ואיחולים

למית' ואסתר זנדני

בהגיע הבן מיכאל

לצ"ל החללקה

יהי רצון שיעלה במעלות

התורה והיראה ויצליח

בכל דרכיו ומעשיו

ויזכה לאריכות ימים

וברכה והצלחה

ליצחק ושושנה מוסאי

ליוסף ומלכה זנדני

פרכה והצלחה

יסים ויטובה כלירי

על תרומתם לזיכור

הרבים שיתברכו ברפואה

שלימה ובכל מילי

דמיט ברוחניות

ובגשמיות באושר

ופרנסה טובה

הם ובני ביתם

שירון נחת מכל

יוצאי חלציהם

פרכה והצלחה

לא"י וראיה מלי"ב

שיבורכו מפי עליון

ובכל מילי דמיט

ברוחניות ובגשמיות

ובכל הברכות התחובות

בתורה ופרנסה טובה

וברכה לאוריאל

חודיה, ישראל ואדל

ולידה קלה

ללואיזה בת זויה

כל הישועות והברכות

לשישנה נסימי בת הוריאן

שתרמה לסעודה הרביעית בלוויין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

תגן בעדה, לרפואה והצלחה

כל ילדיה שיתברכו בכל מילי

דמיט ויתגשמו משאלותם

לטובה באושר ובפרנסה טובה.

שתרונה נחת מכל יוצאי חלציה

והצלחה לאירוס בת שושנה

ולחבדיל לע"י מלכה בת הוריאן ז"ל

כל הישועות והברכות

למאור ושירן ביטון הי"ו

שתרמה לסעודה הרביעית בלוויין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

תגן בעדם, לרפואתם

והצלחתם שיתברכו בכל מילי

דמיט ויתגשמו משאלותם

לטובה באושר ובפרנסה טובה.

שירון נחת מכל יוצאי חלציהם

וברכה והצלחה לכל ילדיהם

ולחבדיל לע"י לאור בן דינה ז"ל

פרכה והצלחה

פנינה אטי' בת שאקאט

שתתברך ברפואה

שלימה ובפרנסה

טובה ובכל מילי

דמיט נחת ושלחה

מכל יוצאי חלציה

רפואה שלימה לרחל,

וזיווג הגון עוד השנה

לשרונה, איילה,

ליצחק ואביב

פרכה והצלחה

לרבקה מורנו

בת שרה

קב"ה ישלח מזור

ומרפא לרנ"י אבריה

ושס"ה גידיה.

רפואת הינפס ורפואת

הגוף. ותזכה לשנים

רבות וטובות

מתוך בריאות

עם בעלה יצחק

פרכה והצלחה

מרגלית וסעדיה צב"ר

שיבורכו מפי עליון

ובכל מילי דמיט

ברוחניות ובגשמיות

יאיר קב"ה דרכם

מוזלם מתוך אושר,

בריאות איתנה

ופרנסה טובה

לשנים רבות וברכה

והצלחה לילדיהם

פרכה והצלחה

משה ומזל כהן

על תרומתם לזיכור הרבים

שיתברכו ברפואה שלימה

ובכל מילי דמיט

ברוחניות ובגשמיות

באושר ופרנסה טובה

הם ובני ביתם

זיווג הגון לדור בן מזל,

זיווג הגון לעד בן מזל

והצלחה בכל לאוראל

פרכה והצלחה

לאיר אביאס

בן בתיה

ולח"י בת שרה

שיזכו לזרע-קדוש

בר-קיימא במהרה,

אושר פרנסה טובה,

רפואה לגוף ולנפש

נחת ושלחה.

יתגשמו משאלותיהם

לטובה ולברכה

פרכות ואיחולים

אספה ונטלי דויד

בהגיע הבן יתאי

לצ"ל יצ"ת נ"י

יהי רצון שיעלה

במעלות התורה

והיראה ויצליח בכל

דרכיו ומעשיו ויזכה

לאריכות ימים

וברכה והצלחה

לציון וצביה דויד

לאברהם ורחל אסיא

לציון הרבים

"מגילת אסתר"

מהודרת כתב

ספרדי "המלך"

וספר תורה

ספרדי מהודר

במבצע.

פרטים:

הרב אבישי

054-8543103

שבת שלום זמבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרג' רפאל בן מרים הי"ו
שבתי מוסאי בן נהית הי"ו
משה משה בן סוור הי"ו
מאיר חסן בן משה הי"ו
שלמה בועז בן זהרי הי"ו
רבקה מורנו בן שרה מנב"ת
אסתר אהרונ' בן גורר מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
שלמה גור בן חנה ז"ל
יצחק גולני בן שרה ז"ל
אבנר קאיקוב בן יוכבד ז"ל
מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל
מרדכי אמונה בן גולי ז"ל
אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל
בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

רחמים לארי בן גולש ז"ל
יחזקאל (הרצל) אברהם בן פרחה ז"ל
ציפורה חברוני בת מרים ז"ל
בידה מלכה בת אסתר ז"ל
אסתר ברכ בת זרי ז"ל
ניצה גואטה בת לידה ז"ל
שושנה רזי בת מארי מרים ז"ל
שמחה לארי בת ביבי ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו